

[Glistrup]

mellem lovforslag nr. L 18 og nr. L 31, må vi følge den store verden. Og det, som Skatteministeriet skrev engang ved århundredskiftet med disse 10 passagerer i stedet for 9, må vi virkelig få Skatteministeriet til at opgive, denne indgroede konservatisme, om så regeringen skal sprænges for det. Derfor vil jeg meget håbe, at vi enten ved et ændringsforslag til nr. L 18 kan få 9 passagersæder ind eller vi kan få det ind i nr. L 31, som bliver vedtaget.

Derudover er der jo unægtelig den forskel, at skatteministeren vil bruge 50 mio. kr., hvor Fremskridtspartiet vil bruge 15 mio. kr. Man kan selvfølgelig komme med alle de begejstrede udbrud som hr. Svend Heiselberg, der nærmest talte som en røst fra de gale 1960'ere om, at når staten kan bruge 50 mio. kr., hvorfor skal den så nøjes med at bruge 15 mio. kr.? Det var jo faktisk det, hr. Svend Heiselberg sagde, at derfor så måtte man da foretrække en regering, der kunne bruge 50 mio. kr.; de sølle fremskridtsfolk, der kun kan bruge 15 mio. kr., kunne man da ikke rigtig regne med.

Men vi synes, at 15 mio. kr. også er noget, til trods for at på det finanslovsoplæg, som Fremskridtspartiets folketingsgruppe har vedtaget for en måned siden vedrørende finansloven for 1989, har vi igen afsat 9 mia. kr. Dette forslag med dets 15 mio. kr. er det eneste, vi foreløbig har trukket i vores forslagsbunke på de 9 mia. kr., vi har til rådighed efter det af gruppen vedtagne oplæg til finansloven. Så altså, vi kunne godt finde plads til alle 50 mio. kr., men vi synes nu, at 15 mio. kr. i og for sig må være tilstrækkeligt.

Som et gammelt Barsøe-Carnfeldt-parti er vi jo tilhængere af, at elbilerne, som skatteministeren foreslår – men det har ikke meget med forslaget i øvrigt at gøre – fortsat skal være afgiftsfri, indtil de er kommet igennem deres Sturm und Drang-barndomsperiode. Som hr. Knud Lind udførligt har redegjort for, har der i Fremskridtspartiets gruppe i anledning af ministerens forslag været en hel del drøftelser om, hvorvidt film- og tv-hold skal begunstiges også her, sådan som man er tilbøjelig til blandt politikere. Og så kaldte hr. Svend Heiselberg det af kulturelle grunde, at man ville begunstige tv. Var det ikke lidt af en vittighed? Jeg ved godt, at politikere gerne vil forkæle tv, men man gør det vist ikke af kulturelle grunde. Man kan vist ikke kalde det for noget med kultur, at tv skal fritages her i punkt 1, e.

Med disse bemærkninger lægger jeg op til et fordomsfrit og sagligt udvalgsarbejde, hvor vi må se at forene enderne mellem lovforslag nr. L 18 og L 31. Jeg håber, at sagen vil få en lykkelig gang igennem Folketinget, sådan så dette skridt på EF-harmoniseringens vej kan tilendebringes i fryd og gammen inden for Folketinget, uanset den hårde debat vi har måttet føre i dag.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg ved, at skatteministeren i særdeleshed, sådan har det i hvert fald set ud i pressen, vil have den personlige skat ned, og så vil jeg stille det spørgsmål, om personskatten bliver mindre af, at teater- og orkestergrupper og film- og tv-hold kan køre registreringsafgiftsfrit fremover. Jeg kunne faktisk have stillet samme spørgsmål til hr. Svend Heiselberg og den foregående taller.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Efter de bemærkninger, der er faldet her under førstebehandlingen, står det klart, at der er flertal for at fjerne registreringsafgiften på turistbusser. Det er der grund til at glæde sig over.

Den meget opskruede diskussion, der har været om sædeantallet i busserne, kan efter min opfattelse kun have haft det formål at tilsløre, at regeringen har fremsat et forslag, der i henseende til at sænke beskatningen er mere vidtgående end Fremskridtspartiets forslag.

Baggrunden for regeringens forslag er, at der er lagt op til en liberalisering på transportområdet i EF. Vi står over for et åbent transportmarked, og jeg vil gerne sige til hr. Jens Thoft, at regeringen betragter det som en udpræget fordel, at der sker en sådan liberalisering.

På den anden side er vi også klar over, at der er nogle konsekvenser af den liberalisering konkurrencemæssigt, og derfor har der fundet et fælles udvalgsarbejde sted mellem Turistvognmændenes Landsforening og Skatteministeriet. I dette udvalgsarbejde er det konstateret, at der er forskelle i de omkostninger, som danske turistvognmænd skal leve med, og de omkostninger, som de nærmestliggende konkurrenter blandt turistvognmænd i andre lande skal operere med.

Det er klart, at disse omkostningsforskelle dækker over mange ting, og der indgår i omkostningerne mange andre ting end netop regi-